

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEESEN NIMI

Oxycodone Vitabalans 5 mg kalvopäällysteiset tabletit
Oxycodone Vitabalans 10 mg kalvopäällysteiset tabletit

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi tabletti sisältää 5 mg tai 10 mg oksikodonihydr okloridia.
Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1

3. LÄÄKEMUOTO

Kalvopäällysteinen tabletti.

5 mg: valkoinen, pyöreä ja kupera tabletti, jonka halkaisija on 6 mm.

10 mg: valkoinen, pyöreä ja kupera tabletti, jossa toisella puolella jakouurre, halkaisija on 8 mm. Tabletin voi jakaa yhtä suureksi annoksiksi.

4. KLIININSET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Vaikea-asteinen kipu, jota pystytään riittävästi hallitsemaan vain opioidikipulääkkeillä.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Annostus määritetään kivun voimakkuuden ja potilaan yksilöllisen hoitovasteen mukaan. Yleiset annostelusuositukset ovat seuraavat:

Aikuiset ja nuoret (yli 12-vuotiaat)

Hoitoannoksen hakeminen ja suurentaminen

Aloitusannos on opioidihoitoa aiemmin saamattomille potilaille tavallisesti 5 mg 6 tunnin välein. Annosta voidaan nostaa asteittain 25 % - 50 % kerrallaan. Tavoite on potilaalle sopiva annos, joka mahdollistaa riittävän kivunlievyksen siedettävin haittavaikutuksin. Annosvälä voidaan siksi lyhentää tarvittaessa 4 tuntiin. Oxycodone Vitabalans -tableteja ei tule kuitenkaan ottaa useammin kuin 6 kertaa päivässä.

Jotkut kiinteän aikataulun mukaisesti oksikodonidepottabletteja käyttävät potilaat tarvitsevat varalääkkeeksi nopeasti lääkeainetta vapauttavia kipulääkeitä läpilyöntikivun hoitoon. Oxycodone Vitabalans soveltuu läpilyöntikipujen hoitoon. Yksittäisiä lisäkipulääkeannoksia tulee antaa potilaan yksilöllisen tarpeen mukaan. Yleensä 1/8 – 1/6 päivittäisestä kiinteästä oksikodonidepottablettien annoksesta on riittävä määrä.

Jos varalääkettä joudutaan käyttämään useammin kuin kahdesti vuorokaudessa, oksikodonidepottablettien annostusta on syytä suurentaa. Tavoitteena on potilaalle yksilöllinen, kahdesti vuorokaudessa depot-tabletteja otettava annostus, jonka avulla saavutetaan riittävä kivunhallinta mahdollisimman vähillä haittavaikutuksilla ja mahdollisimman vähällä varalääkyksellä niin pitkään kuin kivunhoito on tarpeen potilailla.

Ennestään opioideja saavien potilaiden hoito voidaan aloittaa suuremmalla annostuksella ottaen huomioon heidän kokemuksensa aiemmista opioidihoidoista.

10–13 mg oksikodonihydrokloridia vastaa noin 20 mg:aa morfiinisulfaattia, kun molemmat ovat kalvopäällystemuodossa.

Koska herkyydessä eri opioideille on yksilöllisiä eroja, suositellaan, että muista opioideista siirtymisen oksikodonihydrokloridiin tehdään varovaisesti siten, että aluksi käytetään 50–75 %:a laskennallisesta oksikodonianoksesta.

Potilaskohtaisen vaihtelon vuoksi kunkin potilaan annos tulee titrata yksilöllisesti, kunnes saavutetaan haluttu kivunlievitys edellyttäen, että haittavaikutukset pysyvät hallinnassa.

Jos tarvitaan pitkääikaista kivun hoitoa, potilaiden on siirryttävä kiinteän aikataulun mukaisesti otettaviin oksikodonihydrokloridi-depottabletteihin.

Riskiryhmiin kuuluvat potilaat

Riskiryhmiin kuuluville potilaille (esim. potilaat, joilla on munuaisten tai maksan vajaatoiminta, pieni ruumiinpaino tai hidas lääkeainemetabolia), jotka eivät ole ennen saaneet opioidihoitoa, tulee aluksi käyttää puolta suositellusta aikuisten annoksesta. Pienin valmisteyhteenvedossa suositeltu annos 5 mg ei sovi aloitusannokseksi näille potilaille.

Annostusta tulee suurentaa yksilöllisen kliinisen vasteen mukaisesti.

Läkkääät potilaat

Pienin mahdollinen annostus tulee määritellä kivun lievittämiseksi.

Pediatriset potilaat

Oksikodonihydrokloridi kalvopäällysteisiä tabletteja ei suositella käytettäväksi alle 12-vuotiaille lapsille.

Potilaat joilla on munuaisten tai maksan vajaatoiminta

Näiden potilaiden kohdalla tulee lääkityksen aloitussa noudattaa varovaisuutta. Suositeltu aikuisen aloitusannos tulee vähentää puoleen (esimerkiksi 10 mg vuorokausiannos suun kautta opioidihoitoa aiemmin saamattomille potilaille) ja jokaisen potilaan annostus tulee titrata yksilöllisesti riittävän kivunlievityksen saamiseksi heidän kliinisen tilan perusteella.

Antotapa

Oxycodone Vitabalans kalvopäällysteiset tabletit tulee ottaa 4–6 tunnin välein määrätyn annoksen ja kiinteän aikataulun mukaisesti.

Kalvopäällysteiset tabletit voidaan ottaa ruokailun yhteydessä tai tyhjään mahaan riittävän nestemääränporka. Oxycodone Vitabalans kalvopäällysteisiä tabletteja ei tule käyttää alkoholipitoisten juomien kanssa.

Hoidon tavoitteet ja lopettaminen

Ennen Oxycodone Vitabalans- hoidon aloittamista on sovittava yhdessä potilaan kanssa hoitosuositusten mukaisesta kivunhoitostrategiasta, mukaan lukien hoidon kesto, hoitotavoitteet ja hoidon lopettamissuunnitelma. Hoidon aikana lääkärin ja potilaan on oltava säännöllisesti yhteydessä, jotta hoidon jatkamista voidaan arvioida, hoidon lopettamista voidaan harkita ja annoksia voidaan muuttaa tarvittaessa. Kun oksikodonihito ei enää ole tarpeen, annoksen pienentäminen vähitellen voi olla aiheellista vieroitusoireiden välttämiseksi. Jos kipulääkitys ei tehoa toivotulla tavalla, on otettava huomioon kipuherkkyden, toleranssin ja taustalla olevan sairauden etenemisen mahdollisuus (ks. kohta 4.4).

Hoidon kesto

Oksikodonia ei pidä käyttää pidempään kuin on välttämätöntä.

4.3 Vasta-aiheet

Yliverkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Oksikodonia ei tule käyttää missään tilanteessa, jossa opioidien käyttö on vasta-aiheinen:

- vaikea hengityslama, johon liittyy hypoksiaa ja/tai hyperkapniaa,
- vaikea krooninen ahtauttava keuhkosairaus,
- vaikea keuhkoastma,
- keuhkosydänsairaus (*cor pulmonale*),
- kohonnut hiiliidioksidi坑itoisuus veressä
- paralyyttinen ileus,
- akuutti vatsa, viivästynyt mahalaukun tyhjentyminen.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Merkittävin opioidien aiheuttama riski on hengityslama. Oksikodonin hengitystä lamaava vaikutus voi aiheuttaa hiiliidioksidi坑itoisuuden suurenemista veressä ja siten myös aivo-selkäydinesteessä. Varovaisuutta tulee noudattaa annettaessa oksikodonia heikkokuntoisille vanhuksille; potilaille joilla on vaikea keuhkojen, maksan tai munuaisten vajaatoiminta; potilaille joilla on myksödeema, kilpirauhasen vajaatoiminta, Addisonin tauti (lisämunuaiskuoren vajaatoiminta), toksinen psykoosi, eturauhasen liikakasvu, lisämunuaisen kuoren vajaatoiminta, alkoholismi, tunnettu opioidiriippuvuus, delirium tremens, haimatulehdus, tulehduksellinen suolistosairaus, sappiteiden sairaus, sappikivi- tai virtsanjohdinkoliikki, hypotensio, hypovolemia, pään vamma (johtuu aivopaineen lisääntymisen riskistä), verenkierton säätelyn häiriöt; epilepsia- tai kouristusaltius sekä potilaita, jotka käyttävät MAOn estääjää.

Kuten kaikkia opioidi-valmisteita, oksikodoni-valmisteita tulee käyttää varoen kirurgisten suolistotoimenpiteiden jälkeen, koska opioidien tiedetään heikentävän suiston motilitettilä, eikä niitä tule käyttää ennen kuin lääkäri on varmistanut suolen toiminnan normalisoituneen.

Opioidit, kuten oksikodoni hydrokloridi, voivat vaikuttaa hypotalamus-aivolisiäke-lisämuniaisakseliin tai hypotalamus-aivolisiäke-sukupuolirauhasakseliin. Mahdollisia muutoksia ovat esimerkiksi seerumin prolaktiini坑itoisuksien suureneminen ja plasman kortisol- ja testosteronipitoisuksien pienenneminen. Nämä hormonaaliset muutokset saattavat aiheuttaa kliinisesti havaittavia oireita.

Toleranssi

Potilaalle saattaa kehittyä lääketoleranssia pitkääikaisessa käytössä ja hän saattaa tarvita asteittain suurempia annoksia kivun lievittämiseksi. Oksikodoni aiheuttaa muihin opioidihin kohdistuvaa ristitoleranssia. Pitkääikainen Oxycodone Vitabalsans -tablettien käyttö voi johtaa fyysiseen riippuvuuteen ja vieroitusoireita saattaa ilmetä, jos lääkitys lopetetaan äkillisesti. Kun potilas ei enää tarvitse oksikodoni-lääkitystä, on suositeltavaa vähentää annostusta asteittain vieroitusoireiden välttämiseksi. Vieroitusoireisiin voi kuulua haukottelua, mydriasia, kyynelvuota, nuhaa, vapinaa, hikoilua, ahdistuneisuutta, levottomuutta, kouristuksia ja unettomuutta.

Hyperalgesiaa, joka ei reagoi oksikodonin-annoksen suurentamiselle, voi esiintyä hyvin harvoin, etenkin suurilla annoksilla. Tällöin voi olla aiheellista pienentää oksikodonin-annosta tai vaihtaa toiseen opioidi-valmisteeseen.

Opioidien käyttöhäiriö (väärinkäyttö ja riippuvuus)

Opioidien, kuten oksikodonin, toistuva käyttö voi aiheuttaa toleranssin kehitymistä ja fyysisistä ja/tai psyykkistä riippuvuutta.

Oxycodone Vitabalsans- valmisten toistuva käyttö voi johtaa opioidien käyttöhäiriöön (opioid use disorder, OUD). Suuremmilla annoksilla ja pidemmän aikaa annettu opioidihöito voi lisätä opioidien käyttöhäiriön kehitymisen riskiä. Oxycodone Vitabalsans- valmisten väärinkäyttö tai tahallinen virheellinen käyttö voi johtaa yliannostukseen ja/tai kuolemaan. Opioidien käyttöhäiriön (OUD) kehitymisen riski on suurempi, jos potilaalla tai hänen perheessään (vanhemmillä tai sisaruksilla) on aiemmin esiintynyt pääteiden väärinkäyttöä (mukaan lukien alkoholin väärinkäyttöä), jos potilas tupakoi tai jos potilaalla on aiemmin

esiintynyt muita mielenterveysongelmia (esim. vakavaa masennusta tai ahdistuneisuutta tai persoonallisuushäiriötä).

Ennen Oxycodone Vitabalans- hoidon aloittamista ja hoidon aikana on sovittava yhdessä potilaan kanssa hoidon tavoitteista ja lopettamisesta (ks. kohta 4.2). Ennen hoidon aloittamista ja hoidon aikana potilaalle on myös tiedotettava opioidien käyttöhäiriön riskeistä ja oireista. Jos näitä oireita ilmenee, potilasta on neuvottava ottamaan yhteyttä lääkärin.

Potilaita on seurattava päihdehakuisen käyttäytymisen havaitsemiseksi (esim. ennenaikeiset reseptin uusimispyyntö). Tähän sisältyy myös samanaikaisesti käytettyjen opioidien ja psykoaktiivisten lääkkeiden (kuten bentsodiatsepiinien) tarkistus. Jos potilaalla esiintyy opioidien käyttöhäiriön merkkejä ja oireita, on harkittava riippuvuuden hoitoon erikoistuneen lääkärin konsultointia.

Jos Oxycodone Vitabalans -tabletteja pistetään päihymistarkoituksessa laskimoon, tabletin apuaineet voivat aiheuttaa paikallista kudosnekkroosia, keuhkograneloomia tai muita vakavia, mahdollisesti kuolemaan johtavia tapahtumia. Oxycodone Vitabalans -tablettien laskimonsisäinen käyttö voi aiheuttaa mahdollisesti tappavan suuren oksikodonianoksen vapautumisen (ks. kohta 4.9).

Unenaikaiset hengityshäiriöt

Opioidit voivat aiheuttaa unenaikaisia hengityshäiriöitä, kuten sentraalista uniapneaa (CSA) ja unenaikaista hypoksemiaa. Opioiden käyttö suurentaa sentraalisen uniapnean riskiä annoksesta riippuvalla tavalla. Jos potilaalla esiintyy sentraalista uniapneaa, on harkittava opioidien kokonaisanonksen pienentämistä.

Kirurgiset toimenpiteet

Erityistä varovaisuutta tulee noudattaa käytettäessä oksikodonia kirurgisten suolistotoimenpiteiden yhteydessä. Opioideja tulee käyttää leikkauksen jälkeen vasta, kun suolen toiminta on normalisoitunut.

Oxycodone Vitabalans -tabletteja tulee käyttää varoen ennen kirurgisia toimenpiteitä ja ensimmäisten 12–24 tunnin aikana niiden jälkeen.

Pediatriset potilaat

Oksikodonihdrokloridia ei ole tutkittu alle 12-vuotiailla lapsilla. Tablettien turvallisuutta ja tehokkuutta ei ole osoitettu eikä käyttöä siksi suositella alle 12-vuotiaille lapsille.

Vaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavat potilaat

Vaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavia potilaita tulee seurata huolellisesti.

Opioidien ja rahoittavien lääkkeiden, kuten bentsodiatsepiinien tai vastaanien lääkkeiden, yhteiskäytön riskit Oxycodone Vitabalans –valmisteen ja rauhoittavien lääkkeiden, kuten bentsodiatsepiinien tai vastaanien lääkkeiden, yhteiskäyttö voi aiheuttaa sedaation, hengityslaman, kooman tai kuoleman. Näiden riskien takia yhteiskäyttö rauhoittavien lääkkeiden kanssa, pitää rajoittaa ainoastaan potilaille, joille vaihtoehtoiset hoitokeinot eivät ole mahdollisia. Jos Oxycodone Vitabalans –valmistetta määritetään samanaikaisesti rauhoittavien lääkkeiden kanssa, alinta tehoavaa annosta pitää käyttää ja hoidon kesto pitää olla mahdollisimman lyhyt.

Potilalta tulee seurata tiiviisti hengityslaman ja sedaation merkkejä ja oireita. Tämän takia on hyvin suositeltavaa kertoa potilaalle ja heidän läheisilleen näistä oireista (katso kohta 4.5).

Alkoholi

Alkoholin ja Oxycodone Vitabalans -tablettien yhtäaikainen käyttö voi suurestaan haittavaikutusten todennäköisyyttä, jonka vuoksi yhteiskäyttöä pitää välttää.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Keskushermosta lamaava vaikutus saattaa lisääntyä käytettäessä yhtä aikaa useita keskushermostoon vaikuttavia lääkkeitä, kuten muita opioideja, sedatiiveja, unilääkkeitä, masennuslääkkeitä, psykoosilääkkeitä, anesteetteja, lihasrelaksanteja, antihistamiineja ja antiemeettejä.

MAOn estäjillä on tunnetusti yhteisvaikutuksia opioidianalgeettien kanssa. MAOn estäjät aiheuttavat keskushermoston eksitaatiota tai lamaa, johon liittyy hypertensiivinen tai hypotensiivinen kriisi (ks. kohta 4.4). Oksikodonia tulisi käyttää varoen potilailla, jotka käyttävät tai ovat käyttäneet edellisen kahden viikon aikana monoaminioksidaasin (MAO) estäjiä (ks. kohta 4.4).

Muiden isoentsyyminestäjen vaikutusta oksikodonin metabolismiin ei tunneta. Mahdolliset yhteisvaikutukset ovat syytä ottaa huomioon. Tutkimuksia oksikodonin vaikutuksesta P450-sytokromin entsyymeihin ei ole tehty.

Antikolinergit (esim. psykoosilääkkeet, antihistamiinit, antiemeetit, parkinsonilääkkeet) saattavat voimistaa oksikodonin antikolinergisia haittavaikutuksia (esim. ummetusta, suun kuivumista tai virtsaamishäiriötä).

Opioidien yhteiskäytöllä rauhoittavien lääkkeiden, kuten bentsodiatsepiinien tai vastaavien lääkkeiden kanssa, lisää sedaation, hengityslaman, kooman ja kuoleman riskiä lisääntyneen keskushermostolaman takia. Yhteiskäytön annosta ja kestoaa tulee rajoittaa (katso kohta 4.4).

Oksikodonin samanaikainen anto serotoniinivalmisteiden, kuten selektiivisen serotoniinin takaisinoton estäjän (SSRI) tai serotoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjän (SNRI), kanssa voi aiheuttaa serotoniinioreyhtymän, jonka oireita voivat olla psykkisen tilan muutokset (esim. levottomuus, hallusinaatiot, kooma), autonomisen hermoston toimintahäiriö (esim. takykardia, labiili verenpaine, hypertermia), neuromuskulaariset poikkeavuudet (esim. hyperrefleksia, koordinaatiohäiriö, jäykkyys) ja/tai maha-suolikanavan oireet (esim. pahoinvohti, oksentelu, ripuli). Oksikodonin käytössä on noudatettava varovaisuutta, ja annostusta voi olla tarpeen pienentää näitä lääkkeitä käyttäville potilaille.

Alkoholi voi vahvistaa oksikodonin farmakodynamisia vaikutuksia, joiten yhteiskäytöö on vältettävä. Alkoholi voi vahvistaa oksikodonin haittavaikutuksia, erityisesti hengityslamaa.

Oksikodonin metabolitoon pääasiassa CYP3A4 entsymin ja lisäksi CYP2D6 entsymin kautta, Monet samanaikaisesti käytetyt lääkkeet tai luontaistuotteet voivat estää tai lisätä näiden metaboliareittien aktiivisuutta.

CYP3A4 estäjät, kuten makrolidiantibiootit (esim. klaritromysiini, erytromysiini ja telitromysiini), atsolliryhmän sienilääkkeet (esim. ketokonatsoli, vorikonatsoli, itrakonatsoli ja posakonatsoli), proteaasi-inhibiitorit (esim. bosepreviiri, ritonaviiri, indinaviiri, nelfinaviiri ja sakinaviiri), simetidiini ja greippimehu voivat vähentää oksikodonin puhdistumaa, mikä voi johtaa oksikodonin plasmapitoisuuden kasvuun. Tästä johtuen voi olla tarpeen muuttaa oksikodonin annosta vastaavasti.

Joitakin konkreettisia esimerkkejä on esitetty alla:

- Itrakonatsoli, voimakas CYP3A4 estäjä, 200 mg suun kautta viiden päivän ajan annettuna lisäsi suun kautta annetun oksikodonin AUC-arvoa. AUC oli keskimäärin noin 2,4-kertainen (vaihteluväli 1,5–3,4)
- Vorikonatsoli, CYP3A4 estäjä, 200 mg kahdesti päivässä neljän päivän ajan annettuna (kaksi ensimmäistä annosta 400 mg) lisäsi suun kautta annetun oksikodonin AUC-arvoa. AUC oli keskimäärin noin 3,6-kertainen (vaihteluväli 2,7–5,6)
- Telitromysiini, CYP3A4 estäjä, 800 mg suun kautta neljän päivän ajan annettuna lisäsi suun kautta annetun oksikodonin AUC-arvoa. AUC oli keskimäärin noin 1,8-kertainen (vaihteluväli 1,3–2,3)
- Greippimehu, CYP3A4 estäjä, 200 ml kolme kertaa päivässä viiden päivän ajan annettuja lisäsi suun kautta annetun oksikodonin AUC-arvoa. AUC oli keskimäärin noin 1,7-kertainen (vaihteluväli 1,1–2,1)

CYP3A4 induktorit, kuten rifampisiini, karbamatsepiini, fenytoiini ja mäkikuisma, voivat voimista oksikodonin metabolismaa ja lisätä oksikodonin puhdistumaa, mikä voi johtaa oksikodonin plasmapitoisuuden laskuun. Tästä johtuen voi olla tarpeen muuttaa oksikodonin annosta vastaavasti.

Joitakin konkreettisia esimerkkejä on esitetty alla:

- Mäkikuisma, CYP3A4 induktori, 300 mg kolme kertaa päivässä 15 päivän ajan annettuna vähensi suun kautta annetun oksikodonin AUC-arvoa. AUC oli keskimäärin noin 50 % alhaisempi (vaihteluväli 37 % - 57 %)
- Rifampisiini, CYP3A4 induktori, 600 mg kerran päivässä seitsemän päivän ajan annettuna vähensi suun kautta annetun oksikodonin AUC-arvoa. AUC oli keskimäärin noin 86 % alhaisempi

CYP2D6-entsyymin aktiivisuutta estäävät lääkkeet, kuten paroksetiini ja kinidiini, voivat vähentää oksikodonin puhdistumaa, mikä voi johtaa oksikodonin plasmapitoisuuden kasvuun.

Kumariiniantikoagulantteja ja Oxycodone Vitabalans -tabletteja samanaikaisesti käytäneillä henkilöillä on havaittu INR-arvon (International Normalized Ratio) kliinisesti merkitseviä muutoksia kumpaankin suuntaan.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetys

Tämän lääkkeen käyttöä tulee välttää mahdollisuuden mukaan potilailla, jotka ovat raskaana tai imettävät.

Raskaus

On olemassa rajallisesti tietoja oksikodonin käytöstä raskaana oleville naisille. Oksikodoniläpäisee istukan. Vastasyntyneitä, joiden äidit ovat saaneet opioideja viimeisten 3–4 viikon aikana ennen synnyystä, tulee seurata hengityslaman varalta. Vieroitusoireita voidaan havaita lapsilla, joiden äitejä hoidetaan oksikodonilla. Eläintutkimuksissa oksikodonilla ei ole havaittu teratogeenisia tai embryotoksisia vaikutuksia. Oksikodonia tulee käyttää raskauden aikana vain, jos sen hyödyt ovat suuremmat kuin mahdolliset riskit sikiölle tai vastasyntyneelle.

Imetys

Oksikodon saattaa erittäyä äidinmaitoon ja voi aiheuttaa hengityslamaa vastasyntyneelle. Tämän vuoksi imettävien äitien ei pidä käyttää oksikodonia.

Hedelmällisyys

Eläinkokeissa ei ole havaittu oksikodonihydrokloridin vaikuttavan hedelmällisyyteen (ks. kappale 5.3).

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Oxycodone Vitabalans -tabletit voivat vaikuttaa ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn.

Oksikodon saattaa heikentää tarkkaavaisuutta ja reaktiokykyä siinä määrin, että ajokyky ja koneiden käyttökyky heikkenee tai potilas ei voi lainkaan ajaa eikä käyttää koneita.

Vakaassa hoidossa autolla ajoa ei välttämättä ole syytä kielää kokonaan. Hoitavan lääkärin tulee arvioda tilanne yksilöllisesti.

4.8 Haittavaikutukset

Oksikodon voi aiheuttaa hengityslamaa, mioosia, bronkospasmeja, sileälöhasten kouristuksia ja yskänrefleksin estymistä.

Haittavaikutukset, joiden on katsottu edes mahdollisesti liittyneen hoitoon, on lueteltu seuraavassa elinjärjestelmän ja absoluuttisen esiintymistäheyden mukaan luokiteltuina. Haittavaikutukset on esitetty kussakin yleisyytsluokassa haittavaikutuksen vakavuuden mukaan alenevassa järjestyksessä.

Haittavaikutukset luokitellaan seuraaviin ryhmiin niiden yleisyyden mukaan:

- Hyvin yleinen ($\geq 1/10$),

- Yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$),
- Melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$),
- Harvinainen ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$),
- Hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$),
- Tunteaton (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin)

Veri ja imukudos

harvinainen: lymfadenopatia.

Immuunijärjestelmä

melko harvinainen: anafylaktiset reaktiot, yliherkkyys, allergiset reaktiot.

Umpieritys

melko harvinainen: antidiureettisen hormonin epäasianmukaisen erityksen oireyhtymä (SIADH).

Aineenvaihdunta ja ravitseminen

yleinen: anoreksia, ruokahaluttomuuus.

melko harvinainen: elimistön kuivuminen.

Psyykkiset häiriöt

yleinen: ahdistuneisuus, sekavuus, masennus, unettomuuus, hermostuneisuus, ajatushäiriöt, euforinen mielialaletargia.

melko harvinainen: agitaatio, mielialan epävakaisuus, alentunut libido, depersonalisaatio, hallusinaatiot, näköhäiriöt, hyperakusia, riippuvuus (ks. kohta 4.4).

yleisyyt tuntematon: aggressiivisuus.

Hermosto

hyvin yleinen: uneliaisuus, huimaus, päänsärky.

yleinen: vapina.

melko harvinainen: amnesia, kouristukset, hypertonia, hypesthesia, tahattomat lihassupistukset, puhehäiriöt, pyörtyminen, parestesia, makuaistin muutokset, koordinaatiohäiriöt.

harvinainen: kouristuskohtaukset, etenkin potilailla, jotka sairastavat epilepsiaa tai joilla on kouristustajumusta, lihaskouristukset.

yleisyyt tuntematon: hyperalgesia.

Silmät

melko harvinainen: kynnelnesteen erityksen muutokset, mustuaisen supistuminen, näön heikkeneminen.

Kuulo ja tasapainoelin

melko harvinainen: huimaus.

Sydän

melko harvinainen: supraventrikulaarinen takykardia, palpitaatio (vieroitusoireiden yhteydessä).

Verisuonisto

melko harvinainen: vasodilataatio.

harvinainen: hypotensio, ortostaattinen hypotensio.

Hengityselimet, rintakehä ja välkarsina

yleinen: hengenahdistus, hengityslama, bronkospasmi.

melko harvinainen: lisääntynyt yskiminen, nielutulehdus, nuha, äänen muutokset.

yleisyyt tuntematon: sentraalinen uniapneaoireyhtymä.

Ruoansulatuselimistö

hyvin yleinen: ummetus, pahoinvoindi, oksentelu.

yleinen: suun kuivuminen (johon voi harvinaisissa tapauksissa liittyä janontunnetta ja nielemisvaikeuksia), vatsakipu, ripuli, röyhtääly, dyspepsia.

melko harvinainen: nielemisvaikeudet, suun haavaumat, ientulehdus, suutulehdus, ilmavaivat.

harvinainen: ienverenvuoto, ruokahalun lisääntyminen, mustat ulosteet, hampaiden vääräytyminen ja vauriot, ileus.

yleisyyss tuntematon: karies.

Maksaa ja sappi

melko harvinainen: maksaaentsyytien kohoaminen.

yleisyyss tuntematon: kolestaasi, sappikivikoliikki.

Iho ja ihonalaisten kudos

hyvin yleinen: kutina.

yleinen: ihottuma, liikahikoilu.

harvinainen: ihmisen kuivuminen, herpes simplexin ilmenemismuodot, valoherkkyyden lisääntyminen.

hyvin harvinainen: urtikaria tai kesivä ihottuma.

Munuaiset ja virtsatiet

yleinen: virtsaamishäiriöt.

melko harvinainen: virtsaumpi.

harvinainen: verivirtsaisuus.

Sukupuolielimet ja rinnat

melko harvinainen: erektohäiriöt.

harvinainen: amenorrea.

Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat

yleinen: heikotus.

melko harvinainen: vilunväristykset, tapaturmaiset vammat, kipu (esim. rintakipu), huonovointisuus, turvotus, perifeerinen turvotus, migreeni, vieroitusoireet, toleranssi, jano.

harvinainen: painonmuutokset (painonnousu tai -lasku), selluliitti.

yleisyyss tuntematon: vastasyntyneen vieroitusoireyhtymä.

Valikoitujen haittavaikutusten kuvaus

Lääkeriippuvuus

Lääkeriippuvuus voi kehittyä toistuvilla Oxycodone Vitabals- annoksilla, vaikka ne olisivat terapeutisia. Lääkeriippuvuuden riskiin voivat vaikuttaa potilaan yksilölliset riskitekijät sekä opioidihoidon annostus ja kesto (ks. kohta 4.4)

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Akuutin oksikodon-yliannostuksen oireita voivat olla hengityslama, unelaisuus, joka etenee tokkuraisuudeksi tai tajuttomuudeksi, hypotonia, mioosi, bradykardia, hypotensio, verenkiertokollapsi, ei-kardiogeeniinen keuhkopöhö ja kuolema. Oksikodonin yliannostuksen yhteydessä on havaittu toksista leukoenkefalopatiaa.

Hengitystiet on pidettävä avoimina. Puhtaat opioidiantagonistit, kuten naloksoni, ovat spesifisiä antidootteja opioidi-yliannostusten oireille. Muita tukevia hoitotoimenpiteitä tulee käyttää tarvittaessa.

Yliannostustapaussessa voi olla aiheellista antaa laskimoon opiaattiantagonistia (esim. 0,4–2 mg naloksonia laskimoon). Kerta-annos toistetaan kliinisen tilanteen mukaan 2–3 minuutin välein. Naloksonia voidaan antaa myös laskimoinfusiona 2 mg 500 ml:ssa isotonista natriumkloridiliuosta tai 5-prosenttista glukoosiliuosta (naloksonia 0,004 mg/ml). Infusionopeus määritetään aiempien bolusinjektioiden ja potilaan vasteen perusteella.

Mahahuuhtelua voidaan harkita. Lääkehiilen käyttöä (50 g aikuisille, 10–15 g lapsille) voidaan harkita, jos suuren lääkeannoksen ottamisesta on aikaa enintään 1 tunti ja jos hengitystiet pystytään pitämään avoimina. Voi olla perusteltua olettaa, että lääkehiilen myöhäinenkin antaminen voi olla hyödyllistä depotvalmisteiden yliannostuksen yhteydessä. Tätä tukevia todisteita ei kuitenkaan ole.

Sopivan laksatiivin (esim. jonkin PEG-pohjaisen liuoksen) käyttö voi olla hyödyksi suoliston tyhjentämisessä.

Tarvittaessa tulee käyttää tukitoimia (esim. tekohengitystä, lisähappea, vasopressoreita ja infuusiohoitoa), jos yliannostukseen liittyy verenkertosokki. Sydänpysähdyksen tai rytmihäiriöiden yhteydessä voidaan käyttää sydämenhierontaa tai defibrillaatiota. Tarvittaessa tulee käyttää ventilaatiohoitoa sekä huolehtia vesi- ja elektrolyyttasapainosta.

5. FARMAKOLOGISET OMNAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeuttinne ryhmä: luonnolliset opiumalkaloidit

ATC-koodi: N02A A05

Oksikodonilla on affinitettsia aivojen ja selkäytimen kappa-, myy- ja delta-opioidireseptoreihin. Se vaikuttaa näihin reseptoreihin opioidagonistina, eikä sillä ole antagonistiaikuttusta. Terapeuttinne vaikutus on pääasiassa analgeettinen ja sedatiivinen.

5.2 Farmakokinetiikka

On osoitettu, että oksikodoniannos korreloii plasman lääkeaineepitoisuuden kanssa, ja plasmanlääkeaineepitoisuus korreloii opioidien tiettyjen odotettavissa olevien vaikutusten kanssa.

Imeytyminen

Suun kautta otetun oksikodonin hyötyosuus on 60–87 %. Huippupitoisuus plasmassa saavutetaan noin 1 tunnin kuluttua ja vaikutus kestää noin 6 tuntia.

Jakautuminen

Imeytyksen jälkeen vaikuttava aine jakautuu koko elimistöön. Oksikodonit sitoutuu plasman proteiineihin 38-prosenttisesti ja jakautumistilavuus vakaassa tilassa on 2,6 l/kg; eliminaation puoliintumisaika on 3,2–5,1 tuntia ja plasmapuhdistuma on 0,8 l/min.

Biotransformaatio

Oksikodonit metaboloituu suolistossa ja maksassa noroksikodoniksi ja oksimorfoniksi sekä useiksi glukuronidikonjugaateiksi. CYP3A- ja CYP2D6-entsyyymeillä on todennäköisesti vaikutusta noroksikodonin ja oksimorfonin muodostumiseen. Oksimorfonilla on osoitettu olevan jonkin verran kipua lievittävää vaikutusta, mutta sen pitoisuus plasmassa on vähäinen, joten sen ei katsota lisäävän oksikodonin farmakologista vaikutusta.

Eliminaatio

Oksikodon ja sen metaboliitit erittivät virtsaan. Eritymistä ulosteeseen ei ole tutkittu.

5.3 Pre kliniset tiedot turvallisuudesta

Oksikodonilla ei ollut vaikutusta hedelmällisyyteen eikä eläinsikiöiden varhaisvaiheen kehitykseen, kun uros- ja naarasrotille annettiin oksikodonia aina 8 mg/kg suuruisiin annoksiin saakka. Lääke ei myöskään aiheuttanut epämuodostumia rotilla ≤ 8 mg/kg:n annoksin eikä kaneilla ≤ 125 mg/kg:n annoksin. Kaneilla kuitenkin havaittiin annoksesta riippuvat kehityspoikkeamat (ylimääräisen ristiluunikanan (27. nikama) ilmaantuvuuden lisääntyminen, ylimääräiset kylkiluuparit), kun yksittäisten sikiöiden tuloksia arvioitiin tilastollis in menetelmin. Kun näitä parametreja tarkasteltiin tilastollisesti koko pentueiden osalta, ainoastaan ylimääräisen ristiluunikanan esiintyvyyden todettiin lisääntyneen, ja tämäkin vain ryhmässä, joka sai 125 mg oksikodonia/kg. Kyseisellä annostasolla todettiin vakavia farmakotoksisia vaikutuksia tiineenä olevissa eläimissä. Eräässä rotilla suoritetussa, pre- ja postnataalista kehitystä koskevassa tutkimuksessa eläimille annettiin emojen painoa ja ruokahalua vähentävät lääkeannokset (NOAEL-arvo: 2 mg/painokg). Tällöin F1 sukupolven paino jäi kontrolliryhmän painoa alhaisemmaksi annoksella 6 mg/kg/vrk. Minkäänlaista vaikutuksia fyysiseen kehitykseen, refleksien tai aistinelinten kehittymiseen, eläinten käyttäytymiseen tai lisääntymiskyytyn ei todettu.

Karsinogeneenisuutta ei ole tutkittu pitkääikaistutkimuksissa.

Oksikodonilla on todettu klastogeeninen potentiaali *in vitro*-tutkimuksissa. Minkäänlaista vastaavaa vaikutusta ei kuitenkaan ole todettu *in vivo*, ei edes toksisin annoksin. Tulokset viittaavat siihen, että Oxycodone Vitabalans tabletteihin mahdolliset mutageeniset riskit ihmisseille (terapeuttisia annoksia käytettäessä) voidaan poissulkea riittävän suurella varmuudella.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ydin:

Selluloosa, mikrokiteinen

Täkkelys, esigelatinoitu (maissi)

Magnesiumstearaatti

Tabletin päälyste:

Polydekstroosi

Hypromelloosi

Titaanidioksidi (E 171)

Makrogoli

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

5 vuotta

6.4 Säilytys

Tämä lääkevalmiste ei vaadi erityisiä säilytysolosuhteita.

6.5 Pakaus typpi ja pakaus koko (pakauskoot)

30 ja 100 tablettia läpipainopakkauksessa (PVC/Al).

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Ei erityisvaatimuksia.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Vitabalans Oy
Varastokatu 8
FI-13500 Hämeenlinna
FINLAND
Tel: +358 3 615 600
Fax: +358 3 618 3130

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

5 mg: 29838

10 mg: 29839

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 24.8.2012

Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 31.08.2017

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

25.05.2023

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Oxycodone Vitabalans 5 mg filmdragerade tabletter
Oxycodone Vitabalans 10 mg filmdragerade tabletter

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje tablett innehåller 5 mg oxikodonhydroklorid.
Varje tablett innehåller 10 mg oxikodonhydroklorid

För fullständig förteckning över hjälpämnen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Filmdragerad tablett.

5 mg: vit, rund och konvex tablett, diametern är 6 mm.

10 mg: vit, rund och konvex tablett, med brytskåra på ena sidan. Diametern är 8 mm. Tabletten kan delas i två lika stora doser.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Svår smärta som endast kan behandlas adekvat med opioidanalgetika.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Doseringen beror på smärtintensitet och på patientens individuella känslighet för behandlingen. Följande allmänna dosrekommendationer gäller:

Vuxna och ungdomar över 12 år

Dostitrering och justering

Initialdosen för opioidnaiva patienter är vanligtvis 5 mg var 6:e timme. Dosen kan ökas i steg om 25 % till 50 % för respektive dosstyrka. Målet är en patientspecifik dosering som möjliggör adekvat smärtlindring med tolerabla biverkningar. Vid behov kan därför doseringsintervallet förkortas till fyra timmar. Emellertid bör inte Oxycodone Vitabalans tas oftare än 6 gånger per dag.

Vissa patienter som får oxikodonpreparat med modifierad frisättning enligt ett fastställt schema kan kräva snabbverkande analgetika med omedelbar frisättning för behandling av genombrottssmärta. Oxycodone Vitabalans lämpar sig för behandling av genombrottssmärta. Engångsdoser av det snabbverkande läkemedlet bör justeras efter patienternas individuella behov. I allmänhet är 1/8 till 1/6 av den dagliga dosen oxikodon med modifierad frisättning lämplig.

Behov av snabbverkande analgetika mer än två gånger dagligen antyder att högre doser av oxikodon med modifierad frisättning är nödvändiga. Målet är att fastställa en patientspecifik dosering som garanterar adekvat smärtlindring med tolerabla biverkningar och så låg dos snabbverkande analgetika som möjligt så länge som smärtmedicinering är nödvändig hos patienter som får behandling med oxikodon med modifierad frisättning två gånger dagligen.

Patienter som redan behandlas med opioider kan inleda behandlingen med högre doser, med beaktande av erfarenheter av tidigare behandling med opioida läkemedel.

10-13 mg oxikodonhydroklorid motsvarar ungefär 20 mg morfinsulfat, båda i filmdragerad formulering.

På grund av individuella skillnader i känslighet för olika opioider rekommenderas att patienter börjar med en återhållsam dos oxikodonhydroklorid efter omställning från andra opioider med 50-75 % av den beräknade oxikodondosen.

I allmänhet bör patienterna titreras individuellt till dess att smärtlindring erhålls, under förutsättning att oönskade biverkningar kan hanteras på ett tillfredsställande sätt.

Om långsiktig smärtbehandling krävs bör patienterna ställas om till oxikodonhydrokloridtablett(er) med modifierad frisättning.

Riskpatienter

Riskpatienter, till exempel patienter med nedsatt njur- eller leverfunktion, låg kroppsvikt eller långsam metabolism av läkemedel, ska initialt erhålla halva den rekommenderade dosen för vuxna om de är opioidnaiva. Därför är den lägsta rekommenderade dosen i produktresumén, dvs. 5 mg, kanske inte lämplig som startdos.

Dostitrering ska utföras enligt den individuella kliniska situationen.

Äldre patienter

Den lägsta dosen bör ges med noggrann titrering för att uppnå smärtkontroll.

Pediatrisk population

Oxycodone Vitabals filmdragerade tabletter rekommenderas inte till barn under 12 år.

Patienter med nedsatt njur- eller leverfunktion

Dosering bör inledas konservativt hos dessa patienter. Den rekommenderade startdosen för vuxna bör minskas med 50 % (t.ex. en total daglig dos på 10 mg oralt hos patienter som inte tidigare behandlats med opioider), och dosen bör titreras individuellt för varje patient utifrån den kliniska situationen så att tillräcklig smärtkontroll uppnås.

Administreringssätt

Oxycodone Vitabals filmdragerade tabletter ska tas var 4:e till 6:e timme enligt ett fastställt schema och fastställd dosering.

De filmdragerade tabletterna kan tas tillsammans med eller oberoende av måltider med tillräcklig mängd vätska. Oxycodone Vitabals filmdragerade tabletter ska inte användas tillsammans med alkoholhaltiga drycker.

Behandlingsmål och utsättning av behandlingen

Innan behandling med Oxycodone Vitabals påbörjas ska en behandlingsstrategi som inkluderar behandlingstid och behandlingsmål, samt en plan för behandlingens avslut, överenskommas med patienten i enlighet med riktlinjer för smärthantering. Under behandlingen ska läkare och patient ha tät kontakt för att utvärdera behovet av fortsatt behandling samt ta ställning till utsättning och justering av doseringen vid behov. När en patient inte längre behöver behandling med oxikodon kan det vara tillrådligt att trappa ned dosen gradvis för att förhindra utsättningssymtom. Om adekvat smärtkontroll inte uppnås ska möjlig hyperalgesi, tolerans och progression av underliggande sjukdom övervägas (se avsnitt 4.4)

Behandlingstid

Oxikodon ska inte användas längre än nödvändigt.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmägne som anges i avsnitt 6.1.

Oxikodon ska inte användas i situationer där opioider är kontraindicerade:

- allvarlig andningsdepression med hypoxi och/eller hyperkapni,
- allvarlig kronisk obstruktiv lungsjukdom,
- svår bronkialastma,
- cor pulmonale,
- förhöjda halter koldioxid i blodet,
- paralytisk ileus,
- akuta buksmärtor, födröjd magsäckstötning.

4.4 Varningar och försiktighet

Andningsdepression är den mest betydande risken i samband med excessiv användning av opioider. Den andningsdepressiva effekten av oxikodon kan leda till ökade koncentrationer av koldioxid i blodet och därmed också i cerebrospinalvätskan. Försiktighet bör iakttas vid administrering av oxikodon till äldre med nedsatt funktionsförmåga; patienter med kraftigt nedsatt lungfunktion, nedsatt lever- eller njurfunktion; patienter med myxödem, hypotyreoidism, Addisons sjukdom (binjureinsufficiens), toxisk psykos, prostatahypertrofi, binjuresvikt, alkoholism, känt opioidberoende, delirium tremens, pankreatit, inflammatoriska tarmsjukdomar, sjukdomar i gallvägarna, gallvägs- eller uretärkolik, lågt blodtryck, hypovolemi, huvudskada (p.g.a. risk för förhöjt intrakraniellt tryck), störningar i regleringen av cirkulationen, epilepsi eller benägenhet för krampfall och patienter som tar MAO-hämmare.

I likhet med alla opioidpreparat ska oxikodonprodukter användas med försiktighet efter bukoperationer, eftersom det är känt att opioider orsakar nedsatt tarmmobilitet och inte bör användas innan läkaren har försäkrat sig om normal tarmfunktion.

Opioider som oxikodonhydroklorid kan påverka hypotalamus-hypofys-binjurebark- eller gonadaxeln. Vissa förändringar som kan observeras omfattar en ökning av serumprolaktin samt en minskning av plasmakortisol och testosteron. Kliniska symtom kan uppkomma till följd av dessa hormonförändringar.

Tolerans

Vid långvarig användning kan patienten utveckla tolerans mot läkemedlet och kräva successivt högre doser för att upprätthålla smärtlindring. Det föreligger tolerans med andra opioider. Långvarig användning av Oxycodone Vitabalans kan framkalla fysiskt beroende, och abstinenssyndrom kan förekomma om behandlingen avbryts plötsligt. När patienten inte längre kräver behandling med oxikodon, kan det vara tillrådligt att gradvis trappa ner dosen för att undvika abstinenssymtom. Abstinenssymtomen kan omfatta gäspning, pupilldilatation, ökat tårflöde, snuva, skakning, ökad svettning, ångest, agitation, konvulsioner och sömnlöshet.

Hyperalgesi som inte svarar på ytterligare ökning av oxikondoden kan förekomma i mycket sällsynta fall, i synnerhet vid höga doser. En minskning av oxikondoden eller byte till alternativ opioid kan vara behövligt.

Opioidbruksyndrom (missbruk och beroende)

Tolerans och fysiskt och/eller psykologiskt beroende kan utvecklas vid upprepad administrering av opioider som oxikodon.

Upprepad användning av Oxycodone Vitabalans kan leda till opioidbruksyndrom. En högre dos och mer långvarig behandling kan öka risken för att utveckla opioidbruksyndrom. Missbruk eller avsiktlig felanvändning av Oxycodone Vitabalans kan resultera i överdos och/eller dödsfall. Risken för att utveckla opioidbruksyndrom är förhöjd hos patienter med en personlig anamnes eller familjeanamnes (föräldrar eller

syskon) på drogberoende (inklusive alkoholberoende), hos patienter som använder tobak eller hos patienter med andra psykiska sjukdomar i anamnesen (t.ex. egentlig depression, ångest och personlighetsstörningar).

Innan behandling med Oxycodone Vitabalans påbörjas och under behandlingen ska behandlingsmål och en utsättningsplan överenskommas med patienten (se avsnitt 4.2). Före och under behandling ska patienten också informeras om riskerna för och tecknen på opioidbruks syndrom. Om sådana tecken uppstår ska patienten rådas att kontakta läkare.

Patienterna ska övervakas för tecken på drogsökande beteende (t.ex. för tidiga önskemål om påfyllning). Detta inkluderar en genomgång av opioider och psykoaktiva läkemedel (såsom bensodiazepiner) som används samtidigt. Hos patienter med tecken och symptom på opioidbruks syndrom ska konsultation med en beroendespecialist övervägas.

Vid missbruk genom parenteral venös injektion kan tabletten hjälpmännen leda till nekros i lokal vävnad, lunggranulom eller andra allvarliga, eventuellt dödliga händelser. Den parenterala administreringen av Oxycodone Vitabalans filmdragerade tabletter kan leda till en potentiellt dödlig dos av oxikodon (se avsnitt 4.9).

Sömnrelaterade andningsstörningar

Opioider kan orsaka sömnrelaterade andningsstörningar såsom central sömnnapné och sömnrelaterad hypoxemi. Risken för central sömnnapné ökar med dosen. Överväg att minska den totala opioiddosen till patienter med central sömnnapné.

Kirurgiska ingrepp

Särskild försiktighet bör iakttas för patienter som genomgår tarmkirurgi. Opioider ska användas postoperativt först när tarmfunktionen har normaliseras.

Oxycodone Vitabalans ska användas med försiktighet före operationer samt 12-24 timmar efter operationer.

Pediatrisk population

Oxikodonhydroklorid har inte studerats på barn under 12 år. Säkerhet och effekt av tabletter har inte fastställts och användning till barn under 12 år rekommenderas därför inte.

Patienter med gravt nedsatt leverfunktion

Patienter med gravt nedsatt leverfunktion bör övervakas noga.

Risker med samtidig användning av sedativa läkemedel såsom bensodiazepiner eller liknande läkemedel:
Samtidig användning av Oxycodone Vitabalans och sedativa läkemedel såsom bensodiazepiner eller liknande läkemedel kan leda till sedering, andningsdepression, koma och död. På grund av dessa risker förbehålls samtidig förskrivning av dessa sedativa läkemedel till patienter för vilka andra behandlingsalternativ inte är möjliga. Om det beslutas att förskriva Oxycodone Vitabalans samtidigt med sedativa läkemedel, ska längsta effektiva dos användas och behandlingstiden ska vara så kort som möjligt.

Patienterna ska följas noga avseende tecken och symptom på andningsdepression och sedering. I detta avseende är det starkt rekommenderat att informera patienten och dess vårdgivare om att vara uppmärksamma på dessa symptom (se avsnitt 4.5).

Alkohol

Samtidig användning av alkohol och Oxycodone Vitabalans kan förvärra biverkningarna av Oxycodone Vitabalans. Samtidig användning ska därför undvikas.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Den dämpande effekten på det centrala nervsystemet kan öka vid samtidig användning av läkemedel som påverkar det centrala nervsystemet, så som andra opioider, lugnande medel, sömnmedel, antidepressiva medel, antipsykotika, anestetika, muskelrelaxantia, antihistaminer och antiemetika).

MAO-hämmare är kända för att interagera med opioidanalgetika. MAO-hämmare framkallar excitation eller depression i centrala nervsystemet med hyper- eller hypotensiv kris (se avsnitt 4.4). Oxikodon ska användas med försiktighet hos patienter som använder eller har använt MAO-hämmare under de senaste två veckorna (se avsnitt 4.4).

Effekten av andra relevanta isoenzymhämmare på metabolismen av oxikodon är inte känd. Potentiella interaktioner bör beaktas. Den potentiella effekten av oxikodon på cytochrom P450-enzymer har inte studerats *in vitro* eller *in vivo*.

Antikolinergika (t.ex. antipsykotika, antihistaminer, antiemetika, läkemedel mot Parkinson) kan förstärka oxikodons antikolinerga oönskade effekter (såsom förstopning, muntorrhet eller urineringsstörningar).

Samtidig användning av opioider med sedativa läkemedel såsom bensodiazepiner eller liknande läkemedel ökar risken för sedering, andningsdepression, koma och död på grund av den additiva CNS-depressiva effekten. Dosering och duration av samtidig användning ska begränsas (se avsnitt 4.4).

Samtidig administrering av oxikodon och serotonerga medel, såsom selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) eller serotonin- och noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI), kan orsaka serotoninintoxicitet. Symtom på serotoninintoxicitet kan innehålla förändrat mentalt tillstånd (t.ex. agitation, hallucinationer, koma), autonom instabilitet (t.ex. takykardi, labilt blodtryck, hypertermi), neuromuskulära rubbningar (t.ex. hyperreflexi, inkoordination, stelhet) och/eller gastrointestinala symptom (t.ex. illamående, kräkningar, diarré). Oxikodon ska användas med försiktighet och dosssänkning kan behövas hos patienter som använder dessa läkemedel.

Alkohol kan förstärka de farmakodynamiska effekterna av oxikodon. Samtidig användning ska därför undvikas. Alkohol kan förstärka oxikodons skadeeffekter, i synnerhet andningsdepression.

Oxikodon metaboliseras huvudsakligen av CYP3A4, med bidrag av CYP2D6. Aktiviteterna av dessa metaboliska vägar kan hämmas eller induceras av olika läkemedel eller livsmedel som administreras samtidigt.

CYP3A4-hämmare, såsom makrolidantibiotika (t.ex. klaritromycin, erytromycin och telitromycin), azol-antisvampmedel (t.ex. ketokonazol, vorikonazol, itrakonazol och posakonazol), proteashämmare (t.ex. boceprevir, ritonavir, indinavir, nelfinavir och saquinavir), cimetidin och grapefrukt juice kan orsaka ett minskat clearance av oxikodon, vilket skulle kunna leda till en ökning av plasmakoncentrationen av oxikodon. En minskning av oxikodondosen kan därför behövas.

Nedan ges några specifika exempel:

- Efter fem dagars oral administrering av 200 mg itrakonazol, en potent CYP3A4-hämmare, ökade AUC för oxikodon. AUC var i medeltal ungefär 2,4 gånger högre (intervallet 1,5 – 3,4).
- Efter fyra dagars oral administrering av 200 mg vorikonazol, en CYP3A4-hämmare, två gånger dagligen (de första två doserna var på 400 mg), ökade AUC för oralt oxikodon. I medeltal var AUC ungefär 3,6 gånger högre (intervallet 2,7 – 5,6).
- Efter fyra dagars oral administrering av 800 mg telitromycin, en CYP3A4-hämmare, ökade AUC för oxikodon. I medeltal var AUC ungefär 1,8 gånger högre (intervallet 1,3 – 2,3).
- Efter fem dagars administrering av 200 ml grapefrukt juice, en CYP3A4-hämmare, tre gånger dagligen, ökade AUC för oxikodon. I medeltal var AUC ungefär 1,7 gånger högre (intervallet 1,1 – 2,1).

CYP3A4-inducerare, såsom rifampicin, carbamazepin, fenytoin och johannesört kan inducera metabolismen av oxikodon och orsaka ett ökat clearance av läkemedlet, vilket kan leda till en minskning av oxikodons plasmakoncentration. Justering av oxikondondosen kan således behövas.

Nedan ges några specifika exempel:

- Efter femton dagars administrering av 300 mg johannesört, en CYP3A4-inducerare, tre gånger dagligen, minskade AUC för oralt oxikodon. I medeltal var AUC ungefär 50 % lägre (intervallet 37 – 57 %).
- Efter sju dagars administrering av 600 mg rifampicin, en CYP3A4-inducerare, en gång dagligen minskade AUC för oralt oxikodon. I medeltal var AUC ungefär 86 % lägre.

Läkemedel som hämmar CYP2D6-aktivitet, såsom paroxetin och kinidin, kan orsaka minskat clearance av oxikodon, vilket kan leda till en ökad plasmakoncentration av oxikodon.

Kliniskt relevanta förändringar i INR-värde (International Normalized Ratio) i båda riktningarna har observerats hos individer som har använt kumarinantikoagulanter tillsammans med Oxycodone Vitabalans tablett(er).

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Användning av denna läkemedelsprodukt bör undvikas i mån av möjlighet hos patienter som är gravida eller ammar.

Graviditet

Det finns begränsade data från användning av oxikodon under graviditet. Oxikodon passerar placenta. Spädbarn till mödrar som fått opioider under de sista 3 till 4 veckorna före förlossning bör uppföljas p.g.a. risk för andningsdepression. Abstinenssymtom kan förekomma hos nyfödda till mödrar som behandlas med oxikodon. Djurstudier med oxikodon har inte visat teratogena eller embryotoxiska effekter. Oxikodon skall användas under graviditet endast om nyttan uppväger den potentiella risken för fostret eller det nyfödda barnet.

Amning

Oxikodon kan utsöndras i bröstmjölk och kan orsaka andningsdepression hos det nyfödda barnet. Oxikodon bör därför inte ges till kvinnor som ammar.

Fertilitet

Djurstudier tyder inte på att oxikodonhydroklorid påverkar fertiliteten (se avsnitt 5.3).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Oxycodone Vitabalans kan ha effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

Oxikodon kan försämra vakenheten och reaktionsförmågan i sådan utsträckning att förmågan att framföra fordon och använda maskiner påverkas eller helt upphör.

Med stabil terapi är ett generellt förbud mot att köra ett fordon inte nödvändigt. Den behandlande läkaren måste bedöma den enskilda situationen.

4.8 Biverkningar

Oxikodon kan orsaka andningsdepression, mios, bronkialspasmer och kramper i den glatta muskulaturen och kan undertrycka hostreflexen.

De biverkningar som anses åtminstone möjliga relaterade till behandlingen listas nedan efter organ-system och absolut frekvens. Inom varje frekvensgrupp presenteras biverkningarna i fallande allvarlighetsgrad.

Klassificering av oönskade effekter baserar sig på följande frekvenskategorier:

- Mycket vanliga ($\geq 1/10$)
- Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$)
- Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/1\ 000$)
- Sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/10\ 000$)
- Mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$),
- Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)

Blodet och lymfsystemet

sällsynta: lymfadenopati.

Immunsystemet

mindre vanliga: anafylaktiska reaktioner, överkänslighet, allergiska reaktioner.

Endokrina systemet

mindre vanliga: inadekvat ADH-sekretion (SIADH).

Metabolism och nutrition

vanliga: anorexi, minskad matlust.

mindre vanliga: dehydrering.

Psykiska störningar

vanliga: ångest, förvirring, depression, sömnlöshet, nervositet, onormala tankar, euporietargi.

mindre vanliga: agitation, affektlabilitet, nedsatt libido, depersonalisering, hallucinationer, synstörningar, hyperakusi, läkemedelsberoende (se avsnitt 4.4).

ingen känd frekvens: aggression.

Centrala och perifera nervsystemet

mycket vanliga: somnolens, yrsel, huvudvärk.

vanliga: skakning.

mindre vanliga: minnesförlust, konvulsioner, ökad muskeltonus, nedsatt känsel (hypoesthesia), ofrivilliga muskelsammandragningar, talstörning, synkope (svimning), domning (parestesi), ändrad smak (dysgeusi), koordinationsstörningar.

sällsynta: krampanfall, särskilt hos epileptiska patienter eller patienter med tendens till krämper; muskelkramp.

ingen känd frekvens: steget smärtförfärmelse (hyperalgesi).

Ögon

mindre vanliga: störd lakkription, mios, synförsämring.

Öron och balansorgan

mindre vanliga: vertigo.

Hjärtat

mindre vanliga: supraventrikulär takykardi, palpitationer (i samband med abstinenssyndrom).

Blodkärl

mindre vanliga: vasodilatation.

sällsynta: lågt blodtryck, ortostatisk hypotoni.

Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum

vanliga: andnöd, andningsdepression, bronkospasm.

mindre vanliga: ökad hosta, faryngit, rinit, röstförändringar.

ingen känd frekvens: centralt sömnapnésyndrom.

Magtarmkanalen

mycket vanliga: förstopning, illamående, kräkningar.

vanliga: munorrhett (i sällsynta fall med törst och sväljningssvårigheter), buksmärter, diarré, eruktation, dyspepsi.

mindre vanliga: svårighet att svälja (dysfagi), munsår, gingivit, stomatit, flatulens.

sällsynta: tandkötsblödning, ökad aptit, tjärlirkande avföring, missfärgade och skadade tänder, ileus.

ingen känd frekvens: tandkaries.

Lever och gallvägar

mindre vanliga: förhöjda leverenzymer.

ingen känd frekvens: kolestas, gallstenskolik.

Hud och subkutan vävnad

mycket vanliga: klåda (pruritus).

vanliga: utslag, ökad svettning (hyperhidros).

sällsynta: torr hud, manifestationer av herpes simplex, ökad ljuskänslighet.

mycket sällsynta: urtikaria eller exfoliativ dermatit.

Njurar och urinvägar

vanliga: urineringsstörningar.

mindre vanliga: urinretention.

sällsynta: hematuri.

Reproduktionsorgan och bröstkörtel

mindre vanliga: erekitionsstörning.

sällsynta: amenorré.

Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället

vanliga: asteniska tillstånd.

mindre vanliga: frossbryningar, olycksrelaterade skador, smärta (t.ex. bröstsmärta), allmän sjukdomskänsla, ödem, perifert ödem, migrän, abstinenssyndrom, läkemedelstolerans, törst.

sällsynta: viktförändringar (ökning eller minskning), celluliter.

ingen känd frekvens: neonatala abstinenssymtom

Beskrivning av utvalda biverkningar

Läkemedelsberoende

Upprepad användning av Oxycodone Vitabalsans kan leda till läkemedelsberoende, även vid terapeutiska doser. Risken för läkemedelsberoende kan variera beroende på patientens individuella riskfaktorer, dosering och opioidbehandlingens längd (se avsnitt 4.4).

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning via

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Tecken på akut överdosering av oxikodon kan vara andningsdepression, dansighet som övergår i dvala eller koma, muskelslapphet, minskade pupiller (mios), långsam puls (braykardi), lågt blodtryck,

cirkulationskollaps, icke-kardiogent lungödem samt död. Toxisk leukoencefalopati har observerats vid överdosering av oxikodon.

Luftvägarna måste hållas öppna. Rena opioidantagonister såsom naloxon är specifika antidoter mot symtom orsakade av överdos av opioider. Andra stödåtgärder bör sättas in vid behov.

I överdoseringsfall kan intravenös administrering av en opiatantagonist (t.ex. 0,4–2 mg naloxon intravenöst) vara befogad. Administrering av engångsdosser måste upprepas beroende på den kliniska situationen i intervall om 2 till 3 minuter. Intravenös infusion av 2 mg naloxon i 500 ml isoton natriumkloridlösning eller 5 % glukoslösning (motsvarande 0,004 mg naloxon/ml) kan ges. Infusionshastigheten bör justeras efter tidigare bolusinjektioner och patientens svar.

Ventríkelsköljning kan övervägas. Aktivt kol (50 g för vuxna, 10–15 g för barn) kan, under förutsättning att luftvägarna kan hållas fria, övervägas om högst en timme har gått sedan en stor mängd har intagits. Det kan vara befogat att anta att sen administrering av aktivt kol kan vara fördelaktigt när det gäller preparat med födröjd frisättning, men det finns emellertid inga bevis till stöd för detta.

För att påskynda passagen kan det vara bra att ge ett lämpligt laxermedel (t.ex. en PEG-baserad lösning).

Understödjande åtgärder (konstgjord andning, syretillförsel, administrering av vasopressorer och infusionsbehandling) ska vid behov vidtas vid behandling av en åtföljande cirkulationschock. Vid hjärtstillestånd eller hjärtarytmier kan hjärtmassage eller defibrillering vara indicerat. Vid behov, assisterad ventilation samt underhåll av vätske- och elektrolytbalans.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Naturliga opiumalkaloider, opiater
ATC-kod: N02A A05

Oxikodon visar en affinitet för kappa-, my- och delta-opioidreceptorer i hjärnan och ryggmärgen. Det påverkar dessa receptorer som en opioidagonist utan antagonistisk effekt. Den terapeutiska effekten är främst analgetisk och sedativ.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Samband mellan dos och plasmakoncentration av oxikodon, samt mellan koncentration och vissa förväntade opioideffekter har visats.

Absorption

Den absoluta biotillgängligheten för oxikodon är 60-87 %. Maximala plasmakoncentrationer uppnås efter cirka 1 timme efter intag av tabletterna och effekten varar cirka 6.

Distribution

Efter absorption distribueras den aktiva substansen i hela kroppen. Vid steady state är distributionsvolymen för oxikodon 2,6 l/kg, plasmaproteinbindningen 38 %, eliminationshalveringstiden 3,2-5,1 timmar och plasmaclearance 0,8 l/min.

Metabolism

Oxikodon metaboliseras i tarmen och levern till noroxikodon och oximorfon och till flera konjugerade glukuronider. CYP3A och CYP2D6 är troligen involverade i bildningen av noroxikodon respektive oxymorfon. Oximorfon har någon analgetisk aktivitet men är närvärande i plasma i låga koncentrationer och anses inte bidra till de farmakologiska effekterna av oksikodon.

Eliminering

Oxikodon och dess metaboliter utsöndras via urin. Fekal utsöndring har inte undersökts.

5.3 Prekliniska säkerhetssuppgifter

Studier har visat att oxikodon inte har någon effekt på fertilitet och tidig embryonal utveckling hos hon- och hanråttor i doser på upp till 8 mg/kg kroppsvikt och orsakade inte missbildningar hos råtta vid doser på upp till 8 mg/kg eller hos kanin vid doser på 125 mg/kg kroppsvikt. När enskilda kaninfoster användes i statistisk utvärdering observerades dock en dosrelaterad ökning i utvecklingsbiologiska variationer (ökad incidens av 27 presakrala kotor, extra par revben). När dessa parametrar utvärderades statistiskt med hjälp av kullar ökades bara frekvensen av 27 presakrala kotor och endast i gruppen som fick 125 mg/kg, en dosnivå som medförde allvarliga farmakotoxiska effekter hos dräktiga djur. I en studie av pre- och postnatal utveckling hos råttor var kroppsvikten hos F1 lägre vid 6 mg/kg/dag jämfört med kroppsvikten hos kontrollgruppen vid doser som minskade moderns vikt och födointag (NOAEL 2 mg/kg kroppsvikt). Det förekom varken effekter på fysisk, reflexologisk eller sensoriska utvecklingsparametrar eller på beteende- och reproduktivt index. Långsiktiga karcinogenitetsstudier med oxikodon har inte utförts.

Oxikodon visar en klastogen potential i *in vitro*-analyser. Inga liknande effekter observerades dock under *in vivo*-förhållanden, även vid toxiska doser. Resultaten visar att den mutagena risken för Oxycodone Vitabalans för män vid terapeutiska koncentrationer kan uteslutas med tillräcklig säkerhet.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmitt

Tablettkärna:

Cellulosa, mikrokristallin

Stärkelse, pregelatiniserad (majs)

Magnesiumstearat

Tablettdragering:

Polydextros

Hypromellos

Titandioxid (E 171)

Makrogol

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

5 år

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

30 och 100 tablett i blister (PVC/Al).

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Inga särskilda anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Vitabalans Oy
Varastokatu 8
FI-13500 Hämeenlinna
FINLAND
Tel: +358 3 615 600
Fax: +358 3 618 3130

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

5 mg: 29838
10 mg: 29839

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 24.8.2012
Datum för den senaste förnyelsen: 31.08.2017

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

25.05.2023